

ΚΑΝΕΝΑ ΟΝΟΜΑ ΔΕΝ ΜΑΣ ΧΩΡΙΖΕΙ, ΚΑΝΕΝΑ ΕΘΝΟΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ

«[...]ο εθνικισμός ουδέποτε υπήρξε κάτι άλλο από την πολιτική θρησκεία του σύγχρονου κράτους. [...]Η μετατροπή των ανθρωπίνων ομάδων σε έθνη, δηλαδή σε λαούς ενός κράτους, δεν άνοιξε το δρόμο σε καμιά νέα προοπτική για την Ευρώπη. Απεναντίας, έχει από μόνη της συγκροτήσει έναν ισχυρό προμαχώνα για τη διεθνή αντίδραση, που αποτελεί σήμερα ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια για την κοινωνική απελευθέρωση».

Ρούντολφ Ρόκερ

Στον γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας για αιώνες ζούσαν λαοί με διαφορετική γλώσσα και θρησκεία. Όλοι υπάγονταν στην οθωμανική αυτοκρατορία και, όπως συνήθως συνέβαινε στο πλαίσιο των αυτοκρατοριών, εθνική συνείδηση δεν υπήρχε. Μόνο η κοινή απέχθεια των φτωχών απέναντι στους αφέντες κάθε θρησκείας που τους ξεζούμιζαν σε συνεργασία με την κρατική διοίκηση.

Όταν η οθωμανική αυτοκρατορία άρχισε να διαλύεται, δημιουργούνται στην ευρύτερη περιοχή νέα έθνη κράτη. Νέα και φιλόδοξα. Με πρόθεση να μεγαλώσουν την επικράτειά τους. Καθυστερημένα σε σχέση με άλλες περιοχές, η περιοχή της Μακεδονίας μπαίνει, στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, στο στόχαστρο των γειτονικών εθνικισμών. Η υπαίθρος κατοικείται κατά κύριο λόγο από πληθυσμούς σλαβόφωνους, που μιλούν, όπως λένε οι ντόπιοι, μια γλώσσα που συγγενεύει αρκετά με τη βουλγαρική. Κατοικούν βέβαια και ελληνόφωνοι, φυσικά τουρκόφωνοι μουσουλμάνοι, Εβραίοι –κυρίως στη Θεσσαλονίκη και τόσοι άλλοι και άλλες. Οι σλαβόφωνοι πληθυσμοί της υπαίθρου αυτοπροσδιορίζονται από τον 19

ο
αι
ως Μακεδόνες, χωρίς αυτό να συνεπάγεται αναγκαστικά τη φιλοδοξία συγκρότησης διακριτού εθνικού κράτους.

Τα γειτονικά κράτη στέλνουν ένοπλους πράκτορες στη Μακεδονία (Βούλγαροι, Έλληνες και Σέρβοι κομιτατζήδες), συνοδευόμενους από δασκάλους και παπάδες, πιέζοντας τους ντόπιους να διαλέξουν ανάμεσα στο Πατριαρχείο και την Εξαρχία (τη βουλγαρική αυτοκέφαλη εκκλησία). Γνωρίζουν ότι η θρησκευτική επιλογή θα προδικάσει την εθνική.

Όπως βέβαια πάντα συμβαίνει με τους εθνικούς ανταγωνισμούς, τη λύση θα δώσει ο

πόλεμος. Η Ελλάδα επικρατεί στον Β' βαλκανικό πόλεμο το 1913 και κερδίζει τη μερίδα του λέοντος από την περιοχή της Μακεδονίας. Λίγα χρόνια αργότερα, μέσω της ανταλλαγής πληθυσμών, θα εποικίσει την περιοχή με ελληνόφωνους προερχόμενους από τη Μ.Ασία και θα απαλλαγεί «εθελοντικά» από τους σλαβόφωνους, υποχρεωτικά από τους μουσουλμάνους.

Αναζητώντας το νόημα του όρου αλυτρωτισμός...

...καταλαβαίνουμε ότι προφανώς αλυτρωτισμός είναι να λέει κανείς ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική, τη στιγμή που η γεωγραφική περιοχή είναι μοιρασμένη σε τέσσερα κράτη. Τι εννοούν οι εμπνευστές του συνθήματος; Ότι οφείλει να ενσωματωθεί στο ελληνικό κράτος;

Είναι οι Μακεδόνες βόρεια των ελληνικών συνόρων απόγονοι του Μ. Αλέξανδρου; Και βέβαια όχι. Όπως δεν είναι και οι κάτοικοι της ελληνικής Μακεδονίας. Όπως κανένας δε θα έπρεπε να θέλει να είναι. Τι έχουμε να ζηλέψουμε από μια ασιατικού τύπου μοναρχία που πρώτα κυριαρχεί στις αυτόνομες ελληνικές πόλεις και μετά επιβάλλει το δικαίωμα του κατακτητή σε μεγάλο κομμάτι του τότε γνωστού κόσμου; Γιατί να θαυμάζουμε έναν βασιλιά, και μάλιστα έναν βασιλιά που ήθελε να τον λατρεύουν σαν θεό και σκότωνε ακόμα και τους φίλους του, όταν φοβόταν για την εξουσία του; Δεν είμαστε περήφανοι για κανέναν «ηγέτη» που υποδούλωσε την ανθρωπότητα, είμαστε κομμάτι της ανθρωπότητας που αγωνίζεται για την κοινωνική απελευθέρωση.

Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες, οι άνεργοι και οι άνεργες δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε με όσους και όσες σαν κι εμάς ζουν έξω απ' τα σύνορα. Το έθνος- κράτος γεννήθηκε μαζί και για τον καπιταλισμό. Ο κόσμος για τον οποίο παλεύουμε δεν έχει εθνικές ταυτότητες και σύνορα. Ο εθνικισμός προσφέρει μεγάλη υπηρεσία σε όσους θέλουν να μας αποκρύψουν τον πραγματικό εχθρό, τους ντόπιους και ξένους εκμεταλλευτές μας.

Οι εθνικοί ανταγωνισμοί ενισχύουν:

-όσους θέλουν χώρες εξαρτημένες και ασταθείς, ώστε να κάνουν πιο επικερδείς επενδύσεις, όπως το ελληνικό κεφάλαιο στη γειτονική χώρα

-όσους έχουν όπλα για να πουλήσουν

-όσους πουλάνε πατριωτισμό για να κερδίσουν ακροδεξιά ακροατήρια και να χτίσουν πολιτικές καριέρες

Αυτοί είναι που έστησαν τα καρναβάλια των συλλαλητηρίων. Και τους ακολούθησαν πολλοί νοικοκυραίοι. Πήγαν να πουλήσουν εθνικιστικό τσαμπουκά, για να σκύψουν την επόμενη μέρα υπάκουα το κεφάλι στο αφεντικό. Θα ήταν απλώς αστείο, αν δεν είχε την τραγική του όψη.

Όλοι όσοι έγιναν κομπάρσοι στα συλλαλητήρια, άφησαν τους πρωταγωνιστικούς ρόλους στους φασίστες στρατοκράτες των μικροφώνων και στους νεοναζί που παρέλαυναν ανενόχλητοι. Σε μια πόλη όπου οι ναζί δεν έχουν καταφέρει να βγουν από τις τρύπες τους, τούς έκαναν πλάτες για να εγκληματήσουν σε βάρος αυτού που περισσότερο φοβούνται. Των ελεύθερων και αυτοδιαχειριζόμενων χώρων, όπως οι καταλήψεις, που θα είναι πάντα εδώ, για να θυμίζουν ότι οι άνθρωποι που αγωνίζονται δεν τρομοκρατούνται και δεν κρύβονται, αλλά σε κάθε εργασιακό χώρο, σε κάθε γειτονία συνεχίζουν να υπερασπίζονται την ελευθερία και τη δικαιοσύνη, το φως ενάντια στο σκοτάδι, τη ζωή ενάντια στον θάνατο.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥΣ

**ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ,
ΟΙ ΑΝΕΡΓΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΠΑΤΡΙΔΑ**